159| Οὐδεὶς τὸν Θεὸν ὤφθη καὶ οὐδεὶς τὴν Ἀλήθειαν ἔγνωκεν, ἂν μὴ ἐκλήθη Ἄνωθεν.

ΦΑΡΑΧ - ΤΟΜΟΣ Α΄ · https://docs.theosis.work/db/farax/farax_a/159-οὐδεὶς-τὸν-θεὸν-ὤφθη-καὶ-οὐδεὶς/

Ὁ εἰς τὸν Θεὸν πιστεύων ἐν καθαρᾷ συνειδήσει, οὗτος τὴν Ἀλήθειαν κατέχει ἐξ ἐπιφοιτήσεως Πνεύματος ἢ ἐμπνεύσεως.

Ὁ καθαρὸς τὴν καρδίαν καὶ ἀπηλλαγμένος παντὸς πάθους, οὗτος ἀφήνων τὸ πνεῦμα αὐτοῦ ἐλεύθερον, ἵνα τῷ ἀποκαλύψῃ τὴν Ἀλήθειαν, διαφωτίζεται.

Οὐδεὶς τὸν Πατέρα ἔγνωκε πλὴν τοῦ ἰδίου τοῦ Πατρὸς ἐν τῇ Ἰδίᾳ Αὐτοῦ Ἐξουσίᾳ. Καὶ ὁ Πατὴρ γνοὺς Ἑαυτόν, τὸν κόσμον αὐτοῦ ἐποίησεν ἐν τῇ ἰδίᾳ Αὐτοῦ Δυνάμει καὶ ἐ ξουσίᾳ. Ὁ κόσμος δὲ δὲν δύναται νὰ κατανοήσῃ τὸν Πατέρα ἄνευ τοῦ Υἱοῦ. Καὶ ὁ Υἱός, ἀνήκων εἰς τὸν Πατέρα καὶ ἐξ Αὐτοῦ ἐκπορευόμενος, συνδέεται διὰ τοῦ Ἑαυτοῦ Πνεύματος μὲ τὸν Πατέρα, διότι τὸ Πνεῦμα τοῦ Υἱοῦ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον καὶ ἐν τῷ Υἱῷ ἐνοικοῦν εἶναι καὶ λαλεῖ ὡς Πνεῦμα Αὐτοῦ τοῦ Υἱοῦ, ὡς εἰς Αὐτὸν ἀνῆκον. Ἐκ τοῦ Πατρὸς δὲ ἐκπορευόμενον ἀνήκει εἰς Αὐτὸν ἐν ὅλῃ τῇ Ἐξουσίᾳ καὶ Δυνάμει καὶ ἐκδηλοῦται διὰ τοῦ Υἱοῦ ὡς ἰδία τοῦ Υἱοῦ Δύναμις καὶ Ἐξουσία.

Ὁ εἰς τὸν Πατέρα πιστεύων, τὸν Υἱὸν ἐπικαλεῖται. Ὁ δὲ Υἱὸς προσλαμβάνων καὶ ἐκδεχόμενος παρὰ τοῦ Πατρὸς τὸ Πνεῦμα, ὅπερ ὁ ἴδιος κατέχει, ἐξαποστέλλει καὶ δίδει τοῦτο εἰς τὸν πιστεύοντα Αὐτὸν ἐν τῷ μέτρῳ τῆς πνευματικῆς αὐτοῦ ἐξελίξεως καὶ τῆς Ψυχικῆς αὐτοῦ τελειοποιήσεως, ἵνα ἀποκαλύψῃ αὐτῷ τὴν Ἀλήθειαν.

Οὐδεὶς τὸν Θεὸν ὤφθη, πλὴν τοῦ Υἱοῦ μέσῳ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, τοῦ ἐκπορευομένου ἐκ τοῦ Θεοῦ. Αὐτὸ μόνον διαφωτίζει καὶ ἐξ ὁλοκλήρου ἐν ὅλῳ Αὐτοῦ τῷ Φωτὶ καὶ τῇ Δυνάμει ἀνῆκον εἰς Αὐτὸν (τὸν Υἱὸν). Δὲν δύνασθε κατανοεῖν τοῦτο...

Ὁ ἄνθρωπος εἶναι τρισυπόστατος, ὡς Τριάς· Πνεῦμα - Ψυχὴ - Σῶμα. Ἄλλο εἶναι τὸ πνεῦμα, ἄλλο ἡ ψυχὴ καὶ ἄλλο τὸ σῶμα. Πάντα ταῦτα διακρίνουσι τὴν ἀνθρωπίνην ὑπόστασιν. **Οὕτω καὶ ὁ Θεὸς μετὰ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἀποτελοῦσι Μίαν καὶ τὴν αὐτὴν Ὑπόστασιν.**

Πᾶς ὁ γνοὺς τὸν Υἱόν, γιγνώσκει δι' Αὐτοῦ τὸν Πατέρα καὶ δὲν δύναται τις νὰ γνωρίσῃ τὸν Θεόν, ἂν μὴ κατέχῃται ὑπὸ Πνεύματος. Ὁ ἀκολουθῶν τὸν Υἱόν, τὴν ὁδὸν Αὐτοῦ θέλει ἀκολουθήσει. Καὶ ὁ γιγνώσκων τὴν Ἀλήθειαν, τὰ Ῥήματα τοῦ Υἱοῦ ἐγκολποῦται

καὶ συνδέεται μετ’ Αὐτοῦ ἀμεσώτερον καὶ ἀρραγέστερον.

Ἂν δὲν γνωρίσῃ τὸν Υἱόν, δὲν δύναται νὰ γνωρίσῃ τὸν Πατέρα, ὅπως οὐδεὶς τῶν ἀνθρώπων γιγνώσκει τὸ πνεῦμα τοῦ ἀνθρώπου ἢ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ, ἂν μὴ πρῶτον ἔλθῃ εἰς ἐπαφὴν μετὰ τοῦ ὑλικοῦ σώματος αὐτοῦ καὶ τὸν λόγον αὐτοῦ ἀκούσῃ καὶ τὰ ὑπ’ αὐτοῦ λεγόμενα παραλληλίσῃ μὲ τὰς πράξεις αὐτοῦ, διὰ νὰ ἀποφανθῇ περὶ τῆς πνευματικῆς αὐτοῦ δυνάμεως καὶ τελειότητος καὶ περὶ τῆς ψυχικῆς αὐτοῦ ἐξαγνίσεως. Διότι πολλοὶ μὲν τῶν ἀνθρώπων κόπτονται διὰ τοὺς λόγους, τοὺς ὁποίους ἐδιδάχθησαν ἀπὸ τῆς Γραφῆς καὶ πιστεύουσι τὴν Ἀλήθειαν, ἀλλ’ ἐν τῇ πράξει ἀκολουθοῦσι τ’ ἀντίθετα.

Πράξατε τὸ καλόν, ἀκολουθήσατε πᾶν, ὅ,τι ὁ ἐνανθρωπίσας Λόγος τοῦ Θεοῦ ἀπεκάλυψεν ὑμῖν καὶ ὅταν τελειοποιηθῆτε, τότε συνδεόμενοι μετ’ Αὐτοῦ, θ’ ἀποκαλύψητε τὴν Ἀλήθειαν διὰ τοῦ ἰδίου ὑμῶν πνεύματος καὶ τῆς ἰδίας ὑμῶν κρίσεως, ὁρῶντες Αὐτὸν καὶ ἐμπνεόμενοι παρ’ Αὐτοῦ.

Ἐφ’ ὅσον ὅμως κωλύεσθε ἕνεκεν τοῦ ὑλικοῦ περιβάλλοντος ὑμῶν καὶ ἁμαρτάνετε, οὐδόλως θέλετε ἀτενίσει τὸ Φῶς τῆς Ἀληθείας καὶ οὐδόλως θέλετε διαγνώσει αὐτὴν ἐκ τῶν ἄνωθεν ἐμπνεομένην.

Οὐδεὶς ἀναβιβασθήσεται, ἐὰν δὲν ἀτενίσῃ τὸν Υἱὸν ἀποκεκαθαρμένον πάσης φθοροβρώτου ἁμαρτίας. Καὶ οὐδεὶς θέλει κατανοήσει Αὐτόν, ἐὰν δὲν ἀντιληφθῇ ἐξ ἰδίας αὐτοῦ σκέψεως, ὅτι ὁ συνδετικὸς πνευματικὸς κρίκος, ὁ συνδέων αὐτὸν μετ’ Αὐτοῦ, εἶναι ἀρραγής.

Οἱ μετ’ Αὐτοῦ συνδεόμενοι ἂς ἀφήσωσι τὴν διάνοιαν αὐτῶν νὰ ἀνέλθῃ ὑψηλότερον. Οἱ δεσμοὶ τοῦ ἀνθρώπου χαλαροῦνται, ἐφ’ ὅσον τὸ πνεῦμα αὐτοῦ δὲν ἀφίεται ἐλεύθερον νὰ ἐμπνευσθῇ τὴν Ἀλήθειαν, παρακωλυόμενον ὑπὸ τῶν κοσμικῶν ἐπιδόσεων.

Ἀνυψώσατε τὸ πνεῦμα ὑμῶν καὶ καλλιεργήσατε τὰς πνευματικὰς καὶ ψυχικὰς ὑμῶν δυνάμεις, διὰ νὰ κατίδητε τὴν Ἀλήθειαν ἀφ’ ἑαυτῶν καὶ ὑπὸ τῆς ἰδίας ὑμῶν κρίσεως καὶ συναντιλήψεως προωθούμενοι.

Ἕκαστος ἐξ ὑμῶν δύναται νὰ γνωρίσῃ τὴν Ἀλήθειαν, τὴν ἐκ τῶν ἄνωθεν διδομένην, ὁπόταν πιστεύσῃ εἰς τὸν Υἱόν, Ὅστις ἐδίδαξεν ὑμῖν τὴν ἀκολουθητέαν ὁδόν.

Οὐδεὶς δὲ νὰ παρεκκλίνῃ ποτὲ ταύτης, ἀλλὰ πάντες, ἐπανερχόμενοι εἰς αὐτὴν καὶ βαδίζοντες ἐπ’ αὐτῆς, θέλουσι διδαχθῆ πᾶν, ὅ,τι ἀπαιτεῖ ἡ τελειοποίησις ὑμῶν, **ἵνα, διαγιγνώσκοντες διὰ τοῦ Υἱοῦ τὸν Πατέρα, κατανοήσητε Αὐτόν.**

23/5/1950